

Ingediend via www.internetconsultatie.nl
Ministerie van Financiën
t.a.v. mevrouw S.A.M. Kaag

Weelde, 4 augustus 2022

Van wie wordt belasting geheven? Van de natuurlijke persoon of van de natuurlijk persoon?

Recentelijk is Fiscale verzamelwet 2024 voorgelegd ter consultatie. Voorgesteld wordt om in de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en de Wet op de dividendbelasting 1965 de woorden "*natuurlijke persoon*" te vervangen door "*natuurlijk persoon*". In de bijbehorende Memorie van toelichting wordt de wijziging toegelicht met:
"De voorgestelde wijzigingen (...) zijn slechts van redactionele aard."

Ik kan me goed voorstellen dat is beoogd dat de voorgestelde wijzigingen slechts van redactionele aard zijn. Immers, ik kan me niet goed voorstellen dat we geen belasting willen heffen van niet-natuurlijke natuurlijk personen, waarover hierna meer.

Als we de verbetering naar natuurlijk personen (zonder e) willen doorvoeren, stel ik voor die nog verder door te voeren. Als ik op <https://wetten.overheid.nl/BWBR0002672> zoek in de vennootschapsbelasting op "*natuurlijke perso*" verschijnen 24 treffers. En in dividendbelasting nog eens 15. Ik stel voor die treffers ook te verbeteren.

Als we dan toch bezig zijn, laten we dan ook vooral de inkomstenbelasting, met 15 treffers, niet vergeten! Daar begint het al meteen in het eerste artikel: "*Onder de naam inkomstenbelasting wordt een belasting geheven van natuurlijke personen.*".

Voordat we aan deze exercitie beginnen is het nuttig eerst vast te stellen of er een verschil in betekenis is tussen 'natuurlijk persoon' en 'natuurlijke persoon'. Ofwel, maakt de 'e' achter het woord natuurlijk dat de betekenis verandert? Het antwoord is 'ja'. Door een 'e' op het einde van het bijvoeglijk naamwoord 'natuurlijke' verandert de betekenis. Wat maakt het weglaten van dat ene e-tje voor verschil?

Het woord 'natuurlijk' wordt hier gebruikt als een bijvoeglijk naamwoord. Deze worden in functiebenamingen niet verbogen, dat wil zeggen er wordt geen e achter gezet. Vooral niet als het betrekking heeft op de functie- of groepseigenschap. Als het bijvoeglijk

naamwoord wel wordt verbogen zegt het iets over de specifieke, individualiserende eigenschap van de persoon, ongeacht zijn functie.¹

Laten we eens proberen gevoel te krijgen bij het verschil in betekenis:

“Rembrandt was een groot/grote schilder”.

Rembrandt wordt algemeen erkend als *groot schilder*, maar een *grote schilder* (160 cm) was hij niet.

“Zij is een vlot/vlotte typiste”.

Een *vlot typiste* kan goed overweg met het toetsenbord; een *vlotte typiste* kan goed overweg met haar collega's.

“Hij is een slecht/slechte docent”.

Een *slecht docent* geeft slecht les, terwijl een *slechte docent* een slecht karakter heeft.

“Hij is een knap/knappe pianist.”

Een *knappe pianist* (met een knap uiterlijk) is daarom nog geen *knap pianist* (muzikaal, virtuoos).

Ooit ben u geen minister meer. Bent u dan een oud-minister of een oude minister?
--

Dus, voorbepalingen zonder e hebben betrekking op een functie-eigenschap. De persoon in kwestie is groot als staatsman of typt snel. De voorbepalingen met e benoemen een particuliere, persoonlijke eigenschap: de man is lang, de typiste is gemakkelijk in de omgang. Anders geformuleerd: bij de vorm zonder e gaat het om de groep; bij de vorm met e gaat het om het individu.

Terug naar de belastingheffing. Mij dunkt dat we belasting willen heffen van natuurlijk personen. Of diegene de persoonseigenschap heeft dat hij/zij heel naturel is is daarbij irrelevant. Immers, als dat wel zo zou zijn, ga ik me voortaan heel onnatuurlijk gedragen.

Dus, ik ben voor de wetsaanpassing. Ik stel voor deze op alle relevante plaatsen door te voeren.

Eric Hoepelman

fiscaal jurist

---

¹ Voor extra uitleg, zie: Alied Blom, Het ondoorgrondelijk bijvoeglijk naamwoord, Forum der Letteren, tijdschrift voor taal- en letterkunde, 1994, Smits drukkers-uitgevers, Den Haag, blz. 81 e.v.